

Asia: VN/13749/2025

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta sekä saariston kehityksen edistämisestä annetun lain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

1. Koko maan rahoituksen tasossa huomioon otettava sosiaali- ja terveydenhuollon palvelutarpeen kasvu arvio vuosille 2027–2030 (7 § 1 mom.)

Kyseessä on teknisluonteinen SOME-malliin perustuva päivitys.

Some-mallin päivitys on lakisääteinen teknisluontoinen päivitys, johon Helsingin kaupungilla ei ole lausuttavaa. Helsingin kaupunki pitää kokonaisuudessaan tärkeänä, että palvelutarpeen kasvu huomioidaan rahoituksessa.

2. Palvelutarpeen kasvun huomioon ottamista koskevat säästötoimenpiteet (7 § 1 mom. ja 36 § 1 mom.)

Palvelutarpeen kasvusta ehdotetaan otettavaksi rahoituksessa huomioon 60 prosenttia vuodesta 2027. Määräaikaisesta 0,2 prosenttiyksikön korotuksesta luovuttaisiin vuodesta 2028.

Helsingin kaupungin näkemyksen mukaan hyvinvointialueille ja Helsingille ei tulisi kohdistaa tässä tilanteessa lisäsäästöjä. Alueille tulisi antaa aikaa toimintojen ja talouden uudistamiseen. Jos säästöjä kuitenkin toteutetaan, on niiden kohdistaminen kokonaisrahoitukseen järkevintä ja yksinkertaisinta. Kokonaisrahoitukseen tehtävä leikkaus kohdistuisi alueille rahoituksen laskennallisten määräytymistekijöiden perusteella. Tällöin leikkaukset kohdistuisivat alueille samassa suhteessa ja samalla logiikalla kuin rahoitus alueille nykyiselläänkin kohdistetaan.

Kokonaisrahoitukseen tehtävät leikkaukset kohdentuisivat kunkin alueen rahoitusosuuden mukaan, eikä mihinkään alueeseen kohdistuisi kohtuutonta säästötaakkaa. Tämä tukisi rahoituksen ennustettavuutta ja kannustavuutta.

Helsingin kaupungin näkemyksen mukaan kaikki nyt tehtävät säästötoimenpiteet on syytä kohdistaa kokonaisrahoitukseen, jos säästöt päädytään toteuttamaan.

3. Palvelutarpeen kasvun säästöjen kohdentaminen ja säästökompensaatio (3 § 1 mom.)

Palvelutarpeen kasvua koskeva säästö kohdennettaisiin kaikille hyvinvointialueille sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksen määräytymistekijöiden perusteella.

Säästötoimenpiteiden vaikutuksia kompensoitaisiin nostamalla palvelutarpeen määräytymistekijän rahoitusosuutta yhdellä prosenttiyksiköllä ja vastaavasti vähentämällä asukasperusteista osuutta vuonna 2028.

Helsingin kaupungin mielestä säästöjen kohdistaminen rahoituksen määräytymistekijöiden perusteella on perusteltua. Se on tasapuolisin ja yksinkertaisin tapa kohdistaa säästöt tilanteessa, jossa kaikkien alueiden talous on tiukalla.

Säästöjen kompensoiminen hallituksen esittämällä tavalla on sen sijaan erittäin ongelmallista. Tarveperusteisen rahoituksen osuuden nostaminen 1 % ja asukasperusteisen rahoituksen vähentäminen 1 % siirtäisi rahaa pois kasvavilta alueilta, jotka saavat nykymallissa jo kaikkein vähiten rahoitusta asukasta kohden. Järjestyksessä eniten rahoitusta menettäisivät Länsi-Uusimaa, Helsinki ja Vantaa-Kerava. Kyseessä ovat samat kolme aluetta, jotka käyttävät asukaskohtaisesti vähiten rahaa palvelujen järjestämiseen.

Muutos rikkoisi rahoitusmallin peruslogiikkaa sekä heikentäisi rahoituksen ennustettavuutta ja kannustavuutta. Oikeudenmukaista olisi kohdistaa säästöt alueille niiden samaan rahoitusosuuden mukaisesti. Tämä tulisi toteuttaa tekemällä leikkaus suoraan kokonaisrahoitukseen, jolloin leikkaukset kohdistuisivat alueille rahoitusmallin mukaisesti. Nyt säästökompensaatio muuttaisi rahoitusmallissa määriteltyä logiikkaa niin, että alueet, jotka saavat jo suhteessa vähiten rahoitusta asukaslukuunsa nähden, kärsisivät leikkauksesta suhteellisesti yhtä paljon kuin ne alueet, jotka saavat rahoitusta suhteessa eniten. Kompensaatio ei ole rahoitusmallin logiikan mukainen.

Kompensaatiota perustellaan siten, että niiden alueiden, joiden palveluntarve on korkea ja väestönkasvu hidasta, rahoitus kasvaa muita hitaammin. Esityksessä tätä perustellaan seuraavasti: ”Tämä turvaisi yhdenvertaisia palvelujen järjestämisen edellytyksiä niillä alueilla, joiden asukkaiden palvelutarve on korkea ja rahoitus kasvaa muita alueita hitaammin vähäisen väestönkasvun vuoksi”.

Tällainen perustelu on epälooginen ja virheellinen, koska loogista tietenkin on, että niillä alueilla, joilla väestö kasvaa, myös rahoitus kasvaa nopeammin kuin alueilla joilla väestö ei kasva. Rahoituksen kasvu tulisikin aina suhteuttaa väestömäärän kehitykseen. Tällainen argumentaatio herättää myös kysymään, perustuuko säästökompensaatio lainkaan alueiden tarpeisiin perustuvalla analyysillä, vai vain mielikuvilla. Helsingissä nopea väestönkasvu tarkoittaa tarvetta lisäresursseille sekä investoinneille, ja juuri silloin rahoitukselle on tarvetta.

On myös kestäväntöntä väittää, että kasvavilla alueilla olisi muita paremmat edellytykset kestää säästöjä. Se, kasvaako alue, ei itsessään kerro alueen kyvystä toteuttaa säästöjä.

Helsingin kaupunki pitää rahoitusjärjestelmän uskottavuuden kannalta erittäin tärkeänä sitä, että rahoitusmallia kehitettäessä alueille luodaan riittävät kannusteet järjestää palvelut suomalaisille tehokkaasti ja laadukkaasti.

Rahoitusmallia ei pidä muokata siksi, että väliaikaisesti heikossa taloudellisessa tilanteessa olevia alueita voitaisiin tukea. Sitä varten on jo käytettävissä työkaluja kuten lisäaika alijäämien kattamiseen, arviointimenettely ja tarvittaessa myös lisärahoitusmahdollisuus.

Helsingin kaupunki katsoo, että esitetystä kompensaatiosta tulee luopua.

4. Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelutarvemallin päivitykset (14 § ja lain liite)

Tarvetekijöiden ja niiden kertomien taustalla olevissa käyttö- ja kustannustiedoissa otettaisiin huomioon uusimmat tiedot ja nykyisiin tarvetekijöihin tehtäisiin eräitä tarkistuksia, mutta ei toteutettaisi tarvetekijöitä tai tietopuimintoja koskevia merkittäviä laajennuksia. Yksityisen terveydenhuollon diagnoositietojen huomioon ottamista rahoituksessa rajattaisiin osittain.

Helsingin kaupungin mielestä esitetty kokonaisuus palvelutarvemallin päivittämiseksi on valikoiva. Mallia pitäisi kehittää suuntaan, jossa se kykenee kuvaamaan palvelutarvetta alueilla mahdollisimman totuudenmukaisesti. Nyt vaikuttaa sen sijaan siltä, että mallin kehittämisessä on valittu ne toimet, joilla saadaan siirrettyä rahaa kasvavilta alueilta muualle.

Helsingin kaupungin näkemyksen mukaan tarvemalliin tulisi tässä vaiheessa tehdä vain lakisääteiset minimimuutokset sekä pitkäaikaisdiagnoosien poiminnan laajennus kahdelle edeltävälle vuodelle. Yksityisen sektorin diagnoositietoja ei pidä rajata pois diagnoositietojen poiminnasta, sillä ne kuvaavat omalta osaltaan alueen sairastavuutta eli palvelutarvetta.

Tarvemallin kehityksen tulisi perustua tutkittuun tietoon. THL julkaisi elokuussa 2025 työpäpaperin ”Hyvinvointialueiden sote-rahoituksen tarvevakiointimalli: päivitys 2025”. Siinä esitettiin ehdotus tarvemallin päivittämiseksi uusimmalla datalla ja tutkimuksella.

THL:n työpäpaperissa ehdotetaan useita uudistuksia tarvemalliin ja tiedon poimintaan. Näistä hallituksen esitykseen on otettu mukaan vain yksityisen sektorin diagnoosien poiminnan rajaaminen tietojen poiminnan ulkopuolelle. Esityksessä muiden muutosten tekemättä jättämistä perustellaan tietopohjaan liittyvillä ongelmilla. Kuitenkin myös yksityisten diagnoositietojen osittaiseen rajaamiseen liittyy sama tietopohjaongelma.

Helsingin kaupungin mielestä yksityisen sektorin diagnoositietojen osalta tulisi toimia vastaavasti kuin muidenkin THL:n esittämien muutosten osalta, eli lykätä muutoksia ainakin siihen asti, kunnes tiedonsiirto-ongelmat on ratkaistu.

Helsingin kaupunki painottaa, että heikoimmassa asemassa olevia alueita pitää tukea kohdennetusti jo käytössä olevilla menettelyillä, eikä vaarantaa tarvemallin uskottavuutta ja tutkittuun tietoon pohjaavaa perustaa esityksen kaltaisella tavalla.

5. Palvelutarvekertomien tietopohjan laadun turvaaminen (14 § 3 mom. ja 26 a § 2 mom.)

THL:n tehtävää tarkistaa tietopohjan laatua ja oikeutta korjata rekisteritiedoissa olevia selviä virheitä selkiytettäisiin. Valtiovarainministeriö voisi rahoituspäätöksessä ottaa huomioon rekisteritiedoissa olevia selviä virheitä, jotka vaikuttaisivat merkittävästi hyvinvointialuekohtaiseen rahoitukseen.

Helsingin kaupunki kannattaa esitettyjä toimenpiteitä rekisteritietojen laadun turvaamiseksi, On hyvä, että THL:n tehtävää laadun tarkistamisessa ja rekisteritietojen selvien virheiden korjaamisessa tarkistetaan.

Helsingin kaupungin mielestä on myös tarpeellista, että valtiovarainministeriöllä on oikeus huomioida mahdolliset virheet rahoituspäätöksen yhteydessä, jotta hyvinvointialuekohtainen rahoitus perustuu mahdollisimman oikeille tiedoille.

6. Saaristoisuus rahoituksen määräytymistekijänä (19 §)

Saaristolain määritelmän mukaiselle saaristoiselle hyvinvointialueelle laskettaisiin saaristoisuuskerroin, jonka perusteella määriteltäisiin hyvinvointialueille saaristoisuuden perusteella kohdennettava sosiaali- ja terveydenhuollon laskennallinen rahoitus.

Ei lausuttavaa.

7. Siirtymätasauksien porrastuksen muuttaminen (35 § 2–5 mom.)

Siirtymätasausten porrastusta muutettaisiin sekä siirtymätasausvähennysten että -lisien osalta kymmenellä eurolla asukasta kohden lisää vuosittain vuodesta 2027 siten, että pysyvien siirtymätasausten määrä vähenee noin neljäsosalla vuoden 2030 loppuun mennessä.

Helsingin kaupunki vastustaa jyrkästi esitystä vähentää pysyvien siirtymätasausten määrää neljäsosalla vuoden 2030 loppuun mennessä. Siirtymätasauksessa on jo sisäänrakennettu merkittävä porrastus, eikä sen jyrkentäminen ole mitenkään perusteltua.

Siirtymätasaus on olennainen osa rahoitusmallia. Siirtymätasauksella tasataan siirtyneiden kustannusten ja teoreettisen laskentamallin tuottamaa rahoituksen erotusta. Siirtymätasaus ei ole erillistä, laskennallisen rahoituksen päälle joillekin alueille annettavaa rahaa. Jos hyvinvointialueiden aloittaessa olisi siirrytty suoraan uuteen laskentamalliin, osa alueista olisi saanut ilman perusteita merkittävän tason noston rahoitukseen, ja osalta puolestaan olisi leikattu rahoitusta merkittävästi verrattuna toteutuneisiin kustannuksiin. Siirtymätasaus siis ainoastaan tasaa ja jaksottaa rahoituksen vuosittaista siirtymistä esimerkiksi Helsingistä muualle Suomeen.

Jo nykyinen porrastus leikkaa Helsingin saamaa siirtymätasauslausta merkittäväällä tavalla. Helsingin saama tasaus on laskenut vuoden 2023 172 miljoonasta eurosta vuoden 2026 117 miljoonaan euroon. Nyt porrastusta ehdotetaan kiristettäväksi niin, että Helsingille kohdistettaisiin vielä 26 miljoonaa euroa uusia leikkauksia vuoteen 2030 mennessä. Tämä johtaisi tilanteeseen, jossa leikkaukset kohdistuisivat entisestään taloutensa erityisen hyvin hoitaneeseen Helsinkiin.

Helsingin kaupunki katsoo, ettei siirtymätasaukseen pidä tehdä uusia muutoksia, vaan säilyttää se nykyisenkaltaisena rahoitusmallin täydentävänä osana.

8. Siirtymätasauksia koskeva säästötoimenpide ja sen kohdentaminen (40 §)

Siirtymätasauksista valtion rahoittamasta osuudesta siirrettäisiin hyvinvointialueiden rahoitettavaksi 53 milj. euroa vuonna 2028, 91 milj. euroa vuonna 2029 ja 82 milj. euroa vuodesta 2030. Rahoituksen vähennys kohdistettaisiin asukasta kohden yhtä suurena kaikille hyvinvointialueille, lukuunottamatta niitä siirtymätasauslisää saavia hyvinvointialueita, joilla siirtymätasaus on laskennallisen rahoituksen kehityksen huomioon ottaen tarpeen palvelujen järjestämiseksi riittävän rahoituksen turvaamiseksi.

Esityksen päivitetystä porrastuksesta huolimatta siirtymätasauslisää maksettaisiin enemmän kuin siirtymätasaukset rahoitusta leikkaavat. Nykyisen lain mukaan tämä ylijäävä osuus jäisi valtion rahoitettavaksi. Esityksen mukaan siirtymätasauksiin kohdistettaisiin ylimenevän osuuden kokoinen säästötoimenpide, joka kohdistettaisiin asukasmäärän mukaan kaikille.

Poikkeuksena olisivat ne siirtymätasauslisää saavat alueet, joille siirtymätasaus olisi valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan tarpeen palvelujen järjestämiseksi riittävän rahoituksen

turvaamiseksi, laskennallisen rahoituksen kehitys huomioon ottaen. Siirtymätasauslisää saavista alueista leikkaus kohdistuisi vain Helsinkiin, Etelä-Karjalaan ja Etelä-Pohjanmaahan. Esityksessä ei ole esitetty minkäänlaisia perusteita tai analyysia siitä, miksi juuri tiettyjen alueiden kyky järjestää palvelut ei kestäisi säästöjä. Vaikuttaa siltä, että valinnat on tehty täysin mielivaltaisesti, mikä syö esityksen ja koko rahoitusmallin uskottavuutta.

Hallituksen esityksen valikoivat ja puutteellisesti perustellut muutokset signaloivat, että alueita, jotka saavat toimintansa ja taloutensa tasapainoon hyvällä taloudenpidolla ja tuottavuustoimilla, rangaistaan ylimääräisillä rahoitusleikkauksilla. Tällainen esitys luo alueille valtiontalouden kannalta kestäättömän kannusteen käyttää vuosittain jokainen euro leikkausuhan pelossa.

Helsingin kaupunki vaatii, että mahdollinen siirtymätasaukseen kohdistuva säästötoimenpide kohdistetaan tasapuolisesti kaikille alueille ilman poikkeuksia. Näin minkään alueen säästötaakka ei kasvaisi kohtuuttomasti. Säästö olisi 16 € per asukas. Tämän mittaluokan leikkaus ei vaarantaisi yhdenkään alueen kykyä järjestää lakisääteisiä palveluita.

9. Kommenttinne koskien saariston käsitettä (saaristolain 3 §)

Ei lausuttavaa.

10. Kommenttinne koskien saaristoista hyvinvointialuetta (saaristolain 9 a §) sekä siihen liittyvää valtioneuvoston asetusta

Ei lausuttavaa.

11. Mahdolliset muut kommentit hallituksen esitysluonnoksesta

Hallituksen esitys sisältää hyvinvointialueille ja Helsingille kohdennettavat 390 miljoonan euron lisäsäästöt. Helsingin kaupungin näkemyksen mukaan nyt ei ole oikea aika kohdistaa näin mittavia uusia säästöjä alueille. Alueille pitää antaa aikaa kehittää ja tehostaa toimintaansa rauhassa, sekä tehdä investointeja, joilla parannetaan toiminnan kustannusvaikuttavuutta. Tiheästi muuttuva rahoituksen näkymä heikentää jo nykyiselläänkin mahdollisuutta talouden ja toiminnan pitkäjänteiseen suunnitteluun haastavassa taloudellisessa tilanteessa.

Haasteista huolimatta alueet ovat onnistuneet parantamaan tulostaan, ja nettomenojen kasvu on ollut rahoituksen perusuraa hitaampaa. Tätä hyvää kehitystä ei tule nyt vaarantaa rahoituksen lisäleikkauksilla - varsinkin, kun alueiden rahoituksellinen tilanne tulee jälkikäteistarkastuksen pienentyessä merkittävästi tiukkenemaan jo ilman esitettyjä lisäsäästöjä.

Jos joitakin lisäsäästöjä kuitenkin päädyttäisiin tekemään, tulisi ne ehdottomasti kohdentaa kokonaisrahoitukseen, jolloin ne kohdistuisivat alueille tasaisesti rahoitusosuuksien mukaisesti.

Helsingin kaupunki pitää huolestuttavana tapaa, jolla hallituksen esitys puuttuu rahoitusmallin jakoperusteisiin. Nämä muutokset ovat haitallisia ja rikkovat rahoitusmallin peruseriaatteita, rangaisten vastuullisesti taloutensa hoitaneita alueita ja romuttaen kannusteet säästöihin ja

talouden tasapainottamiseen. Esitetyt muutokset heikentäisivät järjestelmän uskottavuutta, ennustettavuutta ja kannustavuutta.

Esitystä perustellaan sillä, että rahoitusta leikattaisiin eniten niiltä alueilta, joiden rahoitus kasvaa eniten tulevina vuosina. Perustelu on kestävä, sillä rahoituksen kasvu tulee suhteuttaa väestön ja palvelutarpeen kasvuun. Helsingin kaupungin laskelmien mukaan hallituksen esityksen toteutuessa Helsingin asukaskohtainen rahoituksen vuosikasvu olisi vuosina 2026–2029 vain alle prosentin. Samaan aikaan muun Suomen asukaskohtainen rahoitus kasvaisi noin 6 %. Helsingin rahoituksen kasvu olisi siis kyseisellä aikavälillä kuusi kertaa hitaampaa, kun samalla Helsingin palvelutarpeiden kasvu on selvästi muuta maata nopeampaa.

Rahoitusmallin jakoperusteiden muutosten vaikutuksia alueiden kykyyn järjestää lakisääteiset sosiaali-, terveys-, ja pelastuspalvelut ei arvioida esityksessä perusteellisesti suhteessa väestön ja palvelutarpeen kasvuun. Leikkausten kohdentamisen näin voimakkaasti yksittäisille alueille pitäisi perustua perinpohjaisen analyysin tuottamiin tuloksiin, ei mielivaltaan. Leikkausten kohdistaminen rajusti Helsinkiin olisi täysin perusteetonta, sillä Helsinki on yksi palvelut kustannustehokkaimmin tuottavista alueista.

Nyt esitettyjä näin mittavia leikkauksia ei olisi enää mitenkään mahdollista toteuttaa Helsingissä pelkillä tehostamistoimilla, vaan hallituksen esitys tarkoittaisi rajuja leikkauksia helsinkiläisten lakisääteisiin palveluihin. Leikkauksen mittakaavaa kuvaa se, että se tarkoittaisi vuositasolla esimerkiksi noin 1000 lääkärin työpanoksen tai 1500 iäkkään ympärivuorokautisen palveluasumisen paikan kustannusten leikkaamista.

Kokonaisuudessaan Uudellemaalle kohdistetut rajut leikkaukset vaarantaisivat riittävien palvelujen tuottamisen 1,8 miljoonalle suomalaiselle. Leikkaukset kohdistuisivat Uudenmaan alueiden kautta myös suoraan HUS-yhtymän rahoitukseen ja sen kykyyn tarjota erikoissairaanhoidon palveluja.

Helsingin kaupungin näkemyksen mukaan rahoitusmalliin tulisi tässä tilanteessa toteuttaa vain lakisääteiset minimimutokset ja luopua kaikista rahoituksen uskottavuutta, hallittavuutta, ennustettavuutta ja kannusteita heikentävistä toimenpiteistä. Yksityisen sektorin diagnoositietoja ei pidä rajata pois diagnoositietojen poiminnasta, sillä ne kuvaavat omalta osaltaan alueen sairastavuutta eli väestön palvelutarvetta. Yksityisen sektorin diagnoositietojen tietopohja on myös puutteellinen niin, ettei sieltä voida luotettavasti erottaa julkisen järjestäjän ostopalveluina tai palvelusetelillä hankkimien palvelujen diagnoositietoja muiden yksityisen sektorin palvelujen diagnoositiedoista.

Esitystä ei missään tapauksessa pidä viedä tällaisena eteenpäin.

Helsingin kaupunki kiinnittää huomiota myös valtiovarainministeriön arvioon alueiden tulevien vuosien rahoituksen kehityksestä, joka on esitetty hallituksen esityksen taulukossa 19. Valtakunnallisella tasolla rahoituksen ennustettu kasvu näyttyy oikealta, mutta alueellisesti kasvuluvut ovat laskelmassa tehtyjen oletusten takia hyvin epävarmoja. Helsingin osalta esitetään, että rahoitus kasvaisi vuodesta 2026 vuoteen 2027 ilman muutoksia jopa 4,9 % ja muutostenkin kanssa jopa 4,0 %.

Epävarmuuden takia on ongelmallista, että rahoituksen kasvua käytetään esityksessä yhtenä keskeisenä argumenttina leikkausten kohdentamisessa. Laskelman epävarmuutta kuvaa se, että laskemalla Helsingin tuleva rahoitus valtiovarainministeriön aiemmin painelaskelmissa käyttämällä pohjalla Helsingin rahoitus kasvaisi vain noin 2,4 %. Laskelmassa on huomioitu hyvinvointialueindeksi, palvelutarpeen kasvu sekä siirtymätasauksen voimassa olevan lain mukaan sekä jälkikäteistarkastuksen muutokset tuoreimpien vuoden 2025 tilinpäätösarvioiden pohjalta. Ero valtiovarainministeriön hallituksen esityksessä esittämään laskelmaan on huomattava. Asia on merkittävä, sillä hallituksen esityksen keskeinen argumentti on, että niille alueille, joilla rahoitus kasvaa merkittävästi voidaan kohdistaa suurempia leikkauksia.

Eroa selittää kaksi laskelman oletuksissa tehtyä muutosta. Ensimmäinen muutos on se, että valtiovarainministeriön laskelmassa on oletettu Helsingin tarvekertoimien pysyvän vuonna 2024 vuoden 2023 tasolla, minkä seurauksena tarvekerroin nousee vuoden 2026 rahoituslaskelmasta. Lisäksi laskelmassa aluekohtaisen rahoituksen vuosittaiseen kohdentumiseen on palvelutarpeen vuosittaisen kasvun (Some-mallin) sijaan käytetty väestömäärän kehitystä. Tämä myös nostaa arviota Helsingin ennakoidusta rahoituksen kasvusta.

Oletusten lisäksi eroa selittää ero jälkikäteistarkastuksen huomioimisessa. Ministeriön laskelmassa kerrotaan, että jälkikäteistarkastus on laskettu 2025 tilinpäätösarvion, talousarvion ja taloussuunnitelmalukujen perusteella. Ministeriön ilmoittamat luvut eivät kuitenkaan täsmää Tutkihallintoa.fi-sivustolla raportoitujen lukujen kanssa etenkin vuoden 2029 osalta. Tämä todennäköisesti johtuu ministeriön tekemästä oletuksesta, jonka mukaan alueiden vuoden 2027 tulos heikentyy, koska kyseisen vuoden rahoitus pienenee ennakoidusta.

Tarvekertoimien osalta tehdyt oletukset laskelmassa ovat Helsingin kaupungin arvion mukaan kuitenkin ongelmallisia näihin liittyvän merkittävän epävarmuuden takia. Epävarmuus johtuu siitä, etteivät vuoden 2024 tarvekertoimet ole vielä tiedossa, sillä diagnoositietojen toimittamisen määräaika on vasta helmikuun lopussa. Myös väestönkasvun käyttämisen aluekohtaisen rahoituksen jakautumisen ennakkoinnissa liittyy epävarmuutta. Tässä ei huomioida väestörakenteen muutoksia. Lisäksi myös väestömäärät ovat tässä vaiheessa vielä ennusteita.

Nyt esitetyillä puhtaasti oletuksiin perustuvilla laskelmilla ei voida perustella rahoituslakiin tehtäviä merkittäviä ja pysyviä muutoksia. Tarvekertoimien nousu ei myöskään ole peruste leikata alueelta rahoitusta. Helsingin osalta tarvekertoimien nousu on johtunut tiedonsiirron korjaamisesta, joka on asianmukaisesti korjattu tietojärjestelmä uudistuksen jälkeen lakisääteiselle tasolle. Korjausten jälkeen diagnoosimäärät ovat nousseet järjestelmän uudistusta edeltäneelle tasolle. Nousu johtuu siis tilanteen normalisoitumisesta. Tiedonsiirron korjaaminen lakisääteiselle tasolle ei voi olla peruste rahoituksen leikkaukselle.

Ihatsu Jan
Helsingin kaupunki - Kaupunginhallitus